Гайретлив, може что

Гайретлия, пр. тоби конто се всилва да направи нещо, да прави и нещо чистелъчно; потвърдливъ, сносливъ.

Гайтаносвамъ, сайнъ, тураня, прилепвамъ гайтанъ на дреха.

Гайтанъ с. м. ~~вкъсена~~ тесмица отъ вълнени прежди, която прилепватъ на разни начини по отколкъмъ дрехи, рус. снурокъ, ~~и~~ украйникъ, -ка, вълненъ гайтанъ, получен гайтанъ, два ката, три ката гайтанъ, два реда, три реда гайтанъ; дирозния гайтанъ, е дколкъ гайтанъ, който ~~съ~~ се тепе отъ по-тънава прежда и по-много тръпи, и тръстъ гайтанъ, по-дебелъ, отъ по-дебъла прежда и по-малко тръпи, въ кръпи тегленъ гайтанъ, черъ гайтанъ, синъ гайтанъ, моравъ гайтанъ алевъ гайтанъ, свиленъ или копринен гайтанъ.

Гакамъ, ~~чи~~, може що гачаче, викамъ гаг-гаг, гачъ, грачъ.

Гакаве (ста) ср. ~~двъ~~, това що прави конто гака, гракане, -ване, гаркане.

Гакадуре въ чи, чи дуре, дивъ кокъ.

Галатъ, такала въ Царигракъ, села и мъстности въ Бъгария, въ ловешко въ Варненско.

Гакуша (ша) конто гака, грачи, враняи пъчка.

Галатъ, -шъ, галатъ нъкого, сраменъ-вувамъ съ него; изгалатъ ми дъвчъ, избедесали го, извади го изъ умъ да прави срамотни работи.

Галенъ, -на, -но, ~~-ни~~ и (въ ста), гледенъ, миленъ любенъ, обиченъ, ирсанъ угоденъ, приятенъ.

Галера с. ч. (чов.) 1) Единъ видъ ладия, която се кара съ тамъна и съ лопати, 2) въ нъкои дръжавни мъста (ста) изпращатъ осъдениятъ на работа, каквото въ турско терсанатъ.

Галерея с. ч. чов. 1) дългъ, тъсенъ ходъ предъ нъкою стая, дивъ ханъ, архондарикъ 2) дълга стая въ що се стоятъ или настрятъ картини, статуи, 3) ~~на~~ балконъ или стъмчка ~~на~~ кораблитъ около капитанското тръпище.

Галица ~~стар. с. ч. чов.~~, -вка, ~~-гарка, -гарка~~

Галичъ ~~(Галичъ въ Галичко)~~, 2) рѣка въ Сопъско, за която се говори че е имала нъкога си дарнев войски, Галичъ.

Галишникъ ~~м.~~ ср. 1) селъ въ Дебърско. 2) въ ордховско на Скъпар.

Галочъ с. м. мъра за тъчени нъща, черно тъкло съ нъвъдени мъра за вино

Гайтана или ч. Гайтанъ, -ло, -ни, -но.

Гайтандрий -я, -ка, -че, който се занимава да работи, прави гайтанъ.

Гайтандрийница с. ч. мъсто дъто работятъ = гайтанъ

Гайтанишенъ, -ишъ, в.

Гайтаново ср. сел. въ Софийско.

Гайтанение, с. ср. дъйствието на гайтаносване.

Гайтаниково сел. Неврокопско.

Гайтаниковчанинъ, м. — нка ч. ~~сам~~ — нче ср. житель отъ Гайтаниково

~~Галсал~~.

Гайтанче

Гайтанчецъ, подецъ и дивецъ, никакъвъ гайтанчецъ

Гайтанъ, -ишъ в. гайтанишенъ

Гайчо с. м. или собр. м. умал. отъ Гай, гайко, гайчо.

Гакнъ - ещъ. Грачъ. не ми дава, да гакнъ, да подъ-чоп.

~~Гакнъ - в. Гачи~~

~~Гакнъ - ръмъ на (сиръ чоп.) не се отнася до дрехи, скъпи ръбъ, и дъвчъ, да гадъ.~~

Гакнъ отъ гачъ.

Галенъ, тр. щедъръ, подаривъ, който не се скъпи да дава за видъ, за слава, галантъ.

Галатенъ -тна -тно, (тнъ), който прави срамотни работи, който дума срамотни думи.

~~Галванъ, -вна, -вно, -вни, единъ особенъ родъ галантерия, отъ изнамъ отъ Галвани~~

~~Галоди~~ м. може отъ гачоли, говори безъ да мисли, тъкъ отъ гачоли.

~~Галение~~ с. ср. това що прави ~~вади~~ що гали.

~~Галъ, -ла, -ло~~ прил. сиен, тощен, тръвъ, изгачен

~~Галъ~~ ~~ж. ч.~~ в. гачче ли, Кагоче щешъ,

~~Галенъ~~ чъ, -чка, -чко. — чки (чки) сиенки. отъ гачеи.

Галагоч ~~гарба~~ сл. объркана

~~Галенца ж.~~ (ца) (?) 1) ~~вида~~ вагенца ~~2) галенца~~

~~Галета, ж. сръм~~, пръчечки пъчки, нарочно правени и пъччани да не мъчи хлъзгавъ по морето когато и осятъ вл. хлъзъ

Галиатъ ~~с. ч.~~ ~~Възмъжовъ~~, не разо ~~ренъ въ~~ ~~ние, пръвна брой кати~~

Галица (ца) пъпка, гъвка, гарга, гарги, и галка, гъвкъ, чевгъ, жолъ.

~~Галицъ, -ица, -ско, -ски, -ско и нарече~~

~~Галицъ въ~~ ~~въ~~ ~~по-бъгарски или на дръ~~

Галиница с. ж. чел. либ ми се, миваме се ~~въ нъкои зъмъ, стоеш свойтъ въ на фре~~ ~~гонъ въ~~

Галка с. ж. 1) може що галица. 2) — ка, -ки, може що гачалка въ 2-рото значение. 3) Гъмки (отъ прецъ малки) пилци, Кеибета, Завъчки, пр. сарна — ки, видъ гъска, гъсчъ.